

3

(ΓΑΚ. Ἐκτελ. Φ. 60)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ Διαμαρτυρία ἐνὸς πρόσφυγος ἐγκατασταθέντος εἰς τὴν παραλίαν τῆς Σύρου, διότι εἷς ἐντόπιος καθολικός, κύριος τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεσκεύασε ὀγδόντα καλύβας θέλει νὰ τοῦ πάρῃ τὸ οἰκόπεδον μὲ τὰς καλύβας, μὴ δεχόμενος τὴν καταβολὴν ἐνοικίου διὰ τὸ οἰκόπεδόν του, ὡς οἱ λοιποὶ ἰδιοκτῆται

Σεβαστὴ Λιοίκησις,

Ἐπὶ χέρσον μηδέποτε κεκαλλιεργημένης τοῦ λιμένος τῆς Σύρας, ἔκτισα πρότερον μὲν τέσσαρας καλύβας, ἐνῶ δὲ ἔκτιζον ἐφάνη Λατῖνος τις καὶ εἶπεν ὅτι ὁ τόπος εἶναι ἰδικός του. Τὸν εἶπα ὅτι ἄς οἰκοδομήσω ἐγὼ καὶ ἂν εἶναι ὁ τόπος ἰδικός σου, μετὰ τινὰς χρόνους, σοὶ παραχωρῶ τὸν τόπον μὲ τὴν οἰκοδομήν. Μετὰ ταῦτα δὲ καθὼς ἔκτιζον οἱ λοιποὶ, ἔκτισα καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλας, ὥστε συμποσοῦνται ἤδη αἱ καλύβαι εἰς 80 (σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα, ὅτι καλύβαι μὲν εἶναι, πλὴν λιθόκτιστοι καὶ στεγασμέναι ὡς συνηθίζεται καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ). Καὶ τώρα ὁ Λατῖνος, λέγων ὅτι εἶναι ὁ τόπος ἰδικός του, θέλει νὰ τὰς κυριεύσῃ καὶ νὰ ἀποδιώξῃ ἐμὲ ὀλοτελῶς, ὅστις ἐξόδευσά ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας γρόσσια. Τὸν λέγω καθὼς πληρώνει ὁ κόσμος, νὰ σὲ πληρώσω καὶ ἐγὼ πρὸς 60 παράδες τὴν Καλύβην, ἐνῶ μάλιστα ὁ τόπος εἶναι Ἐθνικός, διότι τόπος κεχερσωμένος, μὴ φυτευμένος, κατάξηρος, πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε Ἐθνικός.

Ἐπειδὴ λοιπὸν θέλει νὰ μὲ ἀδικῇ καὶ θέλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μισέλληνα γνώμην του, παρακαλῶ τὴν εὐθυδικίαν τῆς Σεβαστῆς Λιοικήσεως, ἕως νὰ σκεφθῇ περὶ ἐκείνου τοῦ λιμένος, νὰ ἐπιτάξῃ ὅπου ἀνήκει, νὰ μοὶ δοθῇ διαταγὴ ἔντονος, ὥστε νὰ τὸν πληρώσω πρὸς 60 παράδες τὴν Καλύβην, καθὼς πληρώνουν καὶ οἱ ἄλλοι οἱ οἰκοδομοῦντες καὶ οἰκοδομήσαντες, πρὸς τοὺς λεγομένους κυρίους τῶν τόπων, Συριανούς.

Μένω δὲ ἐν τούτοις μ' ὅλον τὸ ἀνῆκον σέβας

Τῇ 16 Φεβρουαρίου 1825. Ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Πατριώτης

Ἀντώνης Σερφιώτης

Διὰ χειρὸς τοῦ γραφέως

4

(ΓΑΚ. Ἀρχεῖον Βλαχ. Φ. 292)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ Σύμβασις ἀγοραπωλησίας δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἐργαστηρίου εἰς τὸν παράλιον συνοικισμόν.

Διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου γράμματος μερικοῦ μὲν, ἀλλὰ δύνανται καὶ ἰσχὺν ἔχοντος ὥς νὰ εἶναι γινόμενον καὶ ἐπὶ Καγγελαρίας, δηλὸν γίνεται ὅτι ὁ Γρηγόριος

Διαμαντῆς, κύριος καὶ ἰδιοκτῆτης τοῦ ξυλίνου ἐργαστηρίου ὑπ' ἀριθ. 204 πωλεῖ αὐτοπροαιρέτως καὶ οἰκειοθελῶς τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον, μὲ ὅλα τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ δικαιώματα, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Γεώργιον καὶ Χριστόδουλον Σαμόνη, διὰ τὰληρα Ἰσπνίας Κολωνάτα διακόσια Νο 200, τὸ ὁποῖον ἐργαστήριον ὁ πωλητὴς θέλει παραδώσει τῶν ἀγοραστῶν τῇ εἰκοστῇ ἐβδόμῃ τοῦ τρέχοντος μηνός, ὁμολογῶν ἐν τῷ παρόντι ὅτι ἔλαβε παρὰ τῶν ἀγοραστῶν τὴν ἄνω ρηθεῖσαν, συμφωνηθεῖσαν, ποσότητα κολωνάτων 200, σῶα καὶ ἀνελλειπῶς, καὶ μένει ἐξωφλημένος καὶ πληρωμένος μέχρι λεπτοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ μένει ἀπαλλοτριωμένος καὶ ἀμέτοχος ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον καὶ τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον εἰς τὸ ἐξῆς, μένει εἰς τὴν κυριότητα καὶ διακατοχὴν τῶν αὐτῶν ἀγοραστῶν νὰ τὸ κάνουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται, ὡς ἀγορὰ καὶ ἰδιοκτησία των. Τὸ μηνιαῖον τοῦ Ἐπαρχείου μένει εἰς βάρος τῶν αὐτῶν ἀγοραστῶν. Εἰς ἔνδειξιν ὧν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἄνω εἰρημένων γίνεται τὸ παρὸν πωλητήριο γράμμα ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ Πωλητοῦ καὶ παρ' ἄλλων ἀξιοπίστων μαρτύρων, ἵνα ἔχῃ τὸ κύρος ἐν παντὶ καιρῷ τόπῳ καὶ Κιρτηρίῳ.

Ἐν Σύρῃ τῇ 11 Ἀπριλίου 1825

Γρηγόριος Διαμαντῆς, βεβαιῶνῶ

Πέτρος Ἀσκατζῆς ὁ γράφας μαρτυρῶ

Ἰωάννης Περίδης, μαρτυρῶ

Προστίθεται τὸ νόμιμον χαρτόσημον τοῦ Κράτους ἐκ δοχ. τριῶν

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 14 Ὀβρίου 1840

Ὁ Ταμ. Σύρου

(Τ.Σ.) ὑπογραφή δυσανάγνωστος

5

(ΓΑΚ. Ὑπ. Ἐσωτερ. Φ. 85)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ Ἀναφορὰ τοῦ Ἀντων. Σαλάχα, διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ἀθέτησιν τῶν ἀναληφθεισῶν, παρὰ τὸν Σπετσιώτη Κοσμᾶ Γκίνη, ὑποχρεώσεων, ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκοδόμησιν οἰκίας ἐπὶ οἰκοπέδῳ του, εἰς τὴν παραλίαν τῆς Σύρας.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

Προστρέχω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἔξοχον τοῦτο Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἀποδείξω τὸ ἀποδεδειγμένον μου δίκαιον.

Κατὰ τὸ 1824 κατὰ τὸν Νοεμβρίον μῆνα, ἐσυμφώνησα μὲ τὸν καπετὰν Κοσμᾶ Γκίνη διὰ νὰ μοῦ κτίσῃ ἓνα τόπον πλησίον τῆς φραγκοκλησιᾶς Εὐαγγελίστρας καὶ νὰ τὸν ἐξουσιάζῃ διὰ τέσσαρους χρόνους, καθὼς διαλαμβάνουσι τὰ συμφωνητικά μας